

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/203/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115230781
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7115230781.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., Južné nábrežie 13, Košice, IČO: 44 518 684, proti žalovaným: 1/ S. A., narodená XX.X.XXXX, bytom kpt. Z. 6, H., 2/ O. N., narodený X.X.XXXX, bytom H., S. časť H. - J. Z., o zaplatenie 111,54 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 21.februára 2018, č.k. 17C/469/2015-108 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá tak, že žalovaní v 1. a 2.rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne aj sumu 7,41 € s 5% úrokom z omeškania od 22.10.2016 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej zamietavej časti potvrdzuje rozsudok.

O d m i e t a odvolanie žalobcu proti vyhovujúcemu výroku I..

Žalobca má proti žalovaným v 1. a 2.rade nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 21.2.2018 č.k. 17C/469/2015-108 uložil žalovaným v 1. a 2.rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 104,13 € s 5% úrokom z omeškania od 22.10.2016 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 86% voči žalovaným v 1. a 2. rade (výrok III.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žalobou doručenou súdu dňa 10.11.2015 sa domáhal, aby súd zaviazal pôvodne žalovaných v 1. až 3.rade na zaplatenie sumy 111,54 € s 8,05% úrokom z omeškania od 8.7.2015 do zaplatenia. Počas konania žalobca vzal žalobu späť proti pôvodne žalovanej M. H. a okresný súd uznesením zo dňa 23.8.2016 č.k. 17C/469/2015-66 konanie proti M. H. zastavil. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.októbra 2016.

3. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že na základe zmluvy o nájme náhradného bytu NZ/350/2007/P-50 sa nájomcom bytu č. X na ulici kpt. Z. X v H. stala S. H., nar. XX.X.XXXX, ktorá zomrela dňa XX.X.XXXX. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 1.4.2007 do 30.6.2007. Spolu s S. H. byt užívala žalovaná v 1.rade, ktorá bola jej dcérou a to spolu s pôvodne žalovanými v 2. a 3.rade. Žalovaná v 1.rade byt prenajímala žalovaným v 2. a 3.rade. Od 1.7.2007 užívali predmetný byt bez (platnej) nájmovej zmluvy. Rozsudkom Okresného súdu Košice I, č.k. 37C/231/2009-100 zo dňa 3.5.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/257/2012-125 bola žalovaná v 1.rade zaviazaná

predmetný byt vypratať do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2013. Žalovaná v 1.rade byt odovzdala až dňa 20.1.2014. Žalobca je správcom bytu č. X na ulici kpt. Z. X v H., ktorý žalovaní užívali v žalovanom období. Žalovanú istinu predstavuje nedoplatok z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie 1.1.2014 do 20.1.2014 vo výške 90,93 EUR. Vyúčtovanie nákladov za služby a užívanie bytu bolo doručované dňa 2.6.2015, avšak zásielka sa vrátila dňa 8.6.2015 s poznámkou „adresát neznámy“. Nedoplatok za užívanie bytu za 1/2014 bol v sume 20,61 EUR. Čas plnenia predmetného bezdôvodného obohatenia nebol medzi žalobcom a žalovanými dohodnutý. Omeškanie ohľadom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie bytu, a to za užívanie bytu za rozhodné obdobie v mesiaci 1/2014 v sume 20,61 EUR a za vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie roka 2014 v sume 90,93 EUR vzniklo odo dňa 8.7.2015 (t.j. deň po uplynutí 30 dňovej lehoty od oznámenia vyúčtovania).

4.Žalobca vyhotovil vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním v predmetnom byte za obdobie od 1.1.2014 do 20.1.2014 s tým, že evidoval v predmetnom byte dve osoby; nedoplatok za služby činil 90,93 EUR (predpis 70,46 EUR, náklad 90,93 EUR, platba 0) a nájomné 20,61 EUR.

5.Z poštovej doručky mal súd za preukázané, že žalobca doručoval žalovanej v 1.rade vyúčtovanie. Zásielka sa vrátila dňa 4.6.2015 neprevzatá s tým, že adresát je neznámy. Žaloba bola doručená žalovanej v 1.rade s prílohami v súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP dňa 20.10.2016.

6.Zo zmluvy o výkone správy majetku mesta Košice č. 1336/2008 zo dňa 1.12.2008 súd zistil, že mesto Košice ako vlastník a navrhovateľ ako správca (príspevková organizácia mesta Košice) uzavreli zmluvu, ktorej predmetom je výkon správy obecného majetku zmluvným správcom v súlade so zákonom o majetku obcí ako aj inými právnymi a internými predpismi, s tým, že poverenie správcu konať v mene vlastníka na jeho účet pri predpise a výbere nájomného je uvedené v prílohe č. 2 a 4 tejto zmluvy (špecifikácia nehnuteľného majetku mesta Košice). Podľa článku VI bodu B.1 tejto zmluvy, v znení Dodatku č. 3 zo dňa 6.10.2010, správca je povinný samostatne vo vlastnom mene a na účet vlastníka uplatňovať a vymáhať pohľadávky z nezaplateného nájomného za užívanie bytov patriacich vlastníkom, uplatňovať a vymáhať nároky na vypratanie bytov patriacich vlastníkom, ako aj uplatňovať a vymáhať ostatné nároky súvisiace so spravovaním majetku vlastníka podľa tejto zmluvy v súdnych a exekučných konaniach.

7.Po citácii § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 451 ods. 1,2 OZ, § 456 OZ, § 458 OZ, súd konštatoval, že žalobca sa od žalovaných domáhal vydania (zaplatenia) bezdôvodného obohatenia, ktoré malo žalovaným vzniknúť tým, že v období 1.1.2014 do 20.1.2014 bez právneho titulu a bez platenia zodpovedajúcej úhrady užívali cudziu nehnuteľnosť (byt) a zároveň, požívali aj služby, ktoré im navrhovateľ zabezpečil spolu s užívaním bytu, pričom nezaplatili nedoplatok vyplývajúci z vyúčtovania služieb za predmetné obdobie.

8.Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalovaní v 1. a 2.rade predmetný byt užívali bez právneho titulu, teda bez (platnej) nájomnej zmluvy alebo iného právneho titulu, ktorý by ich oprávňoval na užívanie bytu v žalovanom období 2014. Bolo nesporne preukázané, že žalovaná v 1.rade disponovala s predmetným bytom, ktorého pôvodnou nájomníčkou bola jej matka, ktorá zomrela v roku 2009. Aj napriek skutočnosti, že nebol preukázaný žiaden právny titul užívania bytu žalovanou v 1.rade, uzavrela nájomnú zmluvu ako prenajímateľ s tým, že predmetný byt prenajala M. H. na obdobie od 23.12.2011 do 23.12.2012. Zo zápisu z ohliadky protiprávne obsadeného bytu vyplýva, že ku dňu 24.7.2012 v predmetnom byte bývala M. H. (pôvodná žalovaná v 2.rade, voči ktorej bolo konanie zastavené), žalovaný O. N. a X. J. (maloletá dcéra M. H.), sa v byte zdržiavali od 23.12.2011. M. H. predmetný byt opustila dňa 12.10.2013 aj s maloletou dcérou. Žalovaná v 1.rade predmetný byt užívala až do 20.1.2014, kedy predmetný byt zápisnične odovzdala žalobcovi, a odovzdala aj kľúče od predmetného bytu s tým, že v byte „ponechala“ nábytok a súhlasila, aby tento bol odvezený do spaľovne.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný v 2.rade v predmetnom byte býval od 24.7.2012 (lebo z predmetného bytu sa odsťahovala pôvodne žalovaná v 2.rade M. H. iba so svojou maloletou dcérou dňa 12.10.2013). Skutočnosť, že v predmetnom období bývali v byte dve osoby vyplýva z vyúčtovania služieb za obdobie od 1.1.2014 do 20.1.2014 a to žalovaná v 1.rade a žalovaný v 2.rade (O. N.).

10. Na základe vyššie uvedených skutočností súd konštatoval, že žalovaní v 1. a 2. rade užívali predmetný byt (aj) v rozhodnom období, t.j. od 1.1.2014 do 20.1.2014 bez právneho titulu.

11. Výšku bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v užívaní nehnuteľnosti bez právneho dôvodu určil súd peňažnou sumou, ktorá zodpovedá sumám vynakladaným v danom mieste a čase za užívanie obdobných nehnuteľností, spravidla formou nájmu, ktorú by nájomca za obvyklých okolností bol povinný platiť podľa nájomnej zmluvy.

12. V danom prípade nebolo sporné, že žalovaní v 1. a 2. rade nezaplatili úhradu za užívanie bytu za obdobie od 1.1.2014 do 20.1.2014. Ako to vyplynulo z mesačného zálohového predpisu platného od 1.1.2014 nájomné bolo predpísané vo výške 20,61 EUR.

13. Vzhľadom k tomu, že výška bezdôvodného obohatenia sa odvodzuje od výšky nájomného a toto činilo 20,61 EUR mesačne a žalovaní v 1. a 2. rade bezdôvodne užívali byt od 1.1.2014 do 20.1.2014 t.j. 20 dní, alikvotná časť mesačného nájomného činí 13,20 € (20,61 € : 31 dni = 0,66 x 20 dní).

14. Predmetom vyúčtovania aj boli aj náklady vo výške 90,93 EUR, ktoré vynaložil žalobca vo vzťahu k dodávateľom služieb a ktoré zabezpečil vo vzťahu k užívaniu predmetného bytu. Keďže žalovaní v 1. a 2. rade nepreukázali v konaní, že by boli zaplatili zálohové platby na službách spojených s užívaním bytu alebo, že by boli zaplatili vyúčtovaním určený nedoplatok čo len čiastočne, a zároveň, správnosť vyúčtovania nespochybnovali, súd konštatoval, že nárok žalobcu je aj v tejto časti v celom rozsahu dôvodný.

15. S poukazom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy 90,93 € a 13,20 €, spolu 104,13 €, a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

16. Žalobca si okrem istiny uplatňoval aj úroky z omeškania.

17. Súd mal za to, že žalobca má právo na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci svoj dlh riadne a včas nesplnili a preto sa dostali do omeškania. Omeškanie so splnením dlhu sa odvíja od splatnosti dlhu. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ustanovený čas plnenia, bolo potrebné podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že žalovaní v 1. a 2. rade boli povinní splniť dlh prvý deň po tom, čo ich veriteľ požiadal o splnenie. Pokiaľ nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe nie je deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale až deň po doručení žaloby žalovaným.

18. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že vyúčtovanie nebolo doručené žalovaným v 1. a 2. rade, zásielka sa vrátila ako nedoručená s poznámkou adresát neznámy, preto súd považoval za doručenie výzvy - doručenie žaloby žalovanej v 1. rade t.j. dňa 20.10.2016, nasledujúci deň 21.10.2016 bol deň splatnosti. Nezaplatením dlhu v deň splatnosti sa žalovaní dostali do omeškania dňa 22.10.2016.

19. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 8.7.2015, ale žalovaní v 1. a 2. rade sa dostali do omeškania až dňa 22.10.2016, a preto v časti úroku z omeškania od 8.7.2015 do 21.10.2016 žalobu ako nedôvodnú zamietol.

20. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení.

21. S poukazom na vyššie uvedené súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5% a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 86% pomeru jeho úspechu 93% a neúspechu 7%.

23. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu v celom rozsahu, t.j. proti všetkým výrokom rozhodnutia. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie podal

z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP. Uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovaným zaplata sumy 111,54 € s 8,05 % úrokom z omeškania od 8.7.2015 do zaplata z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaných neoprávneným užívaním bytu č. X na ulici H.. Z. X v H. v období od 1.1.2014 do 20.1.2014. Predmetom vyúčtovania boli náklady vo výške 90,93 €, ktoré žalobca vynaložil vo vzťahu k dodávateľom služieb, ktoré zabezpečil vo vzťahu k užívaniu bytu. Zároveň žiadal aj sumu 20,61 €, t.j. nárok za užívanie bytu č. 8 za 20 dní, t.j. od 1.1.2014 do 20.1.2014. Táto skutočnosť vyplýva z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním, v ktorom sa uvádza (rozlišovanie) obdobie od 1.1.2014 do 20.1.2014 - položka nájomné - pri nezúčtovateľných službách na strane (druhej) vyúčtovania predpis 20,61, platba 0 € zostatok 20,61 €. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z upomienky, ktorá je pripojená k žalobe. Žalobca k žalobe predložil mesačný zálohový predpis za mesiac január 2014, ale v tomto uviedol obdobie od 1.1.2014 do 20. januára 2014. Súd mal žalobcovi vyhovieť v časti istiny a priznať náhradu trov konania vo výške 100 %. Zamietavý výrok v časti príslušenstva od 8.7.2015 do 21.1.2016 (správne do 21.10.2016-poznámka odvolacieho súdu) považoval za neúspech iba v nepatrnej časti.

24.Žalovaní v 1. a 2.rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

25.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

26.Predmetom odvolacieho prieskumu bol len výrok II. rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (ohľadom istiny) a súvisiaci výrok o náhrade trov konania.

27.Pokiaľ ide o zamietavý výrok v časti úhrady za užívanie bytu za obdobie od 1.1.2014 do 20.1.2014 v sume 7,41 € (20,61 € - 13,20 €) v tejto časti neboli splnené podmienky ani pre potvrdenie, ani pre zrušenie rozsudku, a preto odvolací súd rozsudok v tejto časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že uložil žalovaným v 1. a 2.rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne aj sumu 7,41 € s 5 % úrokom z omeškania od 22.10.2016 do zaplata v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

28.Treba dať za pravdu odvolateľovi, že súd pri výpočte bezdôvodného obohatenia v dobe od 1.1.2014 do 20.1.2014 sa dopustil pochybenia, keď sumu 20,61 € považoval za mesačné „nájomné“, z ktorého vyčíslil alikvotnú časť nájomného (t.j. bezdôvodného obohatenia) za obdobie od 1.1.2014 do 20.1.2014.

29.Sumu 20,61 €, ktorú si uplatnil žalobca v žalobe bola už vyčíslenou alikvotnou časťou mesačného „nájomného“ (t.j. bezdôvodného obohatenia) za obdobie od 1.1.2014 do 20.1.2014.

30.Odvolací súd v tomto smere poukazuje na č.l. 7 spisu, kde je vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním pre žalovanú v 1.rade a kde je už uvedené, že ide o obdobie od 1.1.2014 do 20.1.2014.

31.Odvolací súd napravil uvedené pochybenie tým, že okrem istiny 13,20 € (ktorú žalobcovi priznal súd prvej inštancie) priznal žalobcovi ešte aj sumu 7,41 € (20,61 € - 13,20 €) s 5% úrokom z omeškania od 22.10.2016 do zaplata.

32.V prevyšujúcej zamietavej časti, t.j. ohľadom nepriznania úrokov z omeškania od 8.7.2015 do 21.10.2016 je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, a preto ho odvolací súd v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

33.Žalobca podal odvolanie proti „všetkým“ výrokom rozsudku súdu prvej inštancie, t.j. aj proti výroku I., ktorým bolo žalobcovi vyhovené.

34.Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

35.Výrokom, ktorým súd vyhovel žalobe žalobcu bolo rozhodnuté v jeho prospech, a tak žalobca nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania proti vyhovujúcemu výroku I.

36.Podľa § 386 písm. b/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

37.Z vyššie citovaného ustanovenia teda vyplýva, že odvolaciemu súdu neostala iná možnosť len odmietnuť odvolanie žalobcu proti vyhovujúcemu výroku (I.) (rozsudku súdu prvej inštancie) podľa § 386 písm. b/ CSP.

38.Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 26.marca 2019 o 10.10 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené dňa 20.marca 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1,3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP.

39.O nároku na náhradu trov celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

40.V prejednávanej spore bol žalobca úspešný v celom rozsahu ohľadom žalovanej istiny a neúspešný bol len ohľadom nepatrnej časti, t.j. ohľadom úrokov z omeškania od 8.7.2015 do 21.10.2016.

41.Z vyššie uvedených dôvodov priznal odvolací súd žalobcovi proti žalovaným v 1. a 2.rade nárok na náhradu trov celého konania t.j. (trov konania na súde prvej inštancie, ako aj trov odvolacieho konania) v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).